

78 - 492a

1790. Ἐκμίσθωσις οἰκοπέδου ἐν Πάτραις ὑπὸ τῆς μονῆς
Ὀυμπλοῦ,
ἐν 356β, σ. 63 - 64.

(Ἐκμίσθωσις «όσπιτότοπου» πρὸς γυναῖκα «μὲ ἐτίσιον δόσιμον» ἐξ γροσίων ἐτησίως καὶ μετὰ δικαιώματος τῆς μισθωτρίας νὰ κτίσῃ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου «χαμοκέλλας ἢ ἀνώγειον καθὼς θέλει καὶ βούλεται». Διάρκεια τῆς μισθώσεως «ἐφ' ὅσον ζῇ νὰ κάθηται μέσα ἀνενόχλητος καὶ ἀδιάσειστος, ὅμοίως καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς... μετὰ δὲ τὴν θανὴν καὶ τῶν δύων νὰ μένῃ ὁ μπινᾶς ὃποῦ δι' ἴδιων τῆς ἔξόδων ἔκτισεν, εἰς τὴν κυριότητα καὶ ἔξουσίαν τοῦ μοναστηρίου...»).

79 - 498a

1793. Αἵρετοκρισία ἐν Νάξῳ, κατόπιν διαταγῆς τοῦ δραγομάνου
τοῦ Στόλου Κ. Χαντζερῆ,

ἐν 349a, σ. 647 - 648.

«...εὖρομεν εὔλογον, πρῶτον, ὅτι ἡ πρετεντζιόνε τοῦ νεκαφᾶ, ὃποῦ ἡ κυρὰ A. (πρώτη σύζυγος τοῦ μακαρίτου Ντ.) ζητεῖ διὰ τὰ παιδία της, εἶναι πάντη ἀνάρμοστον καὶ ἀσυνήθιστον εἰς τὰ νησία μας καὶ κανένα νησὶ δὲν παραδέχεται τὸ τοιοῦτον μὲ κανένα τρόπον μάλιστα ὃποῦ ἐρωτιήθησαν καὶ πολλοὶ προεστῶτες... καὶ δῆλοι διμοφώνως καὶ διμογνώμως παρακαλοῦν αὐτὸ τὸ λαύσι τοῦ νεκαφᾶ νὰ μὴν ἀναφέρεται εἰς τὸ ἔξῆς μεταξὺ τῶν νησίων μας... ἡμεῖς πάλιν δὲν ἐλείφαμεν καὶ τουρκιστὶ νὰ ἐρευνήσωμεν περὶ τοῦ νεκαφᾶ, καὶ εὑρόντες τὴν ἡλικίαν τῶν παιδίων περασμένην ἀπὸ τὴν τάξιν τοῦ νεκαφᾶ, διότι ὁ νεκαφᾶς τουρκιστὶ φαίνεται ὅτι μέχρι τῶν ἑπτὰ χρόνων ἡμπορεῖ νὰ δοθῇ... Ἐπειδὴ δῆμος καὶ ἔφθασε νὰ ἀποθάνῃ πρὸ διλίγονοῦ οὖτος καὶ ἔκαμε διαθήκην... καὶ ἐν ἐκείνῃ διατάσσεται τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ἀφίγει εἰς κάθε του παιδί, ὡς ἐβούληθη καὶ ἡθέλησε κατὰ τὴν προαιρεσίν του, διὰ τοῦτο ἡμεῖς φυλάττοντες τοὺς ἀνέκαθεν ὄρους καὶ συνηθείας τῶν νησίων μας καὶ βλέποντες ὅτι εἶναι καὶ ἡ διαθήκη εὔλογος καὶ νόμιμος, διότι δὲν ἀφίγει κανένα του παιδὶ ἄνευ κληρονομίας... ἔμεινεν τὸ ζήτημα τοῦ νεκαφᾶ παράλογον, μάλιστα δὲν ἡμποροῦμεν κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐγγίξωμεν αὐτὴν τὴν διαθήκην, διότι ὅταν μία τοιαύτη εὔλογοφανῆς καὶ νόμιμος διαθήκη ὅπωσοῦν παρενοχληθῆ ἡ ἀθετηθῆ, ἀναστατοῦται τὸ πᾶν, καὶ δῆλον τὸ νιζάμι τῶν νησίων πρέπει νὰ ταραχθῇ, καθότι μέχρι τοῦτο δῆλον τὸ νιζάμι τῶν νησίων καὶ ἡ ἀνάπαυσις στηρίζεται καὶ συνίσταται μὲ τὴν ἀπαράτορτον τίρησιν καὶ φυλακὴν τῶν προικοσυμφώνων καὶ διαθηκῶν...».

